

Eerste lezing uit het tweede boek Koningen

(2 Kon. 4:42-44)

Op een keer kwam iemand uit Baäl-Salisa Elisa opzoeken.
Hij bracht twintig gerstebroden voor de godsman mee,
gebakken van meel uit de nieuwe oogst,
en een zakje vers graan.

Elisa droeg zijn bediende op dit als maal
aan de profeten voor te zetten.

Toen de bediende protesteerde
dat het beslist niet genoeg was voor honderd personen,
zei Elisa nogmaals: 'Zet het de profeten voor,
ze zullen er een maaltijd aan hebben. Want dit zegt de HEER:
Ze zullen ervan eten en nog overhouden ook.'
Toen zette zijn bediende het de profeten voor,
en zij aten ervan en hielden nog over,
zoals de HEER had gezegd.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 145)

Allen zien hoopvol naar U uit, U geeft voedsel, op de juiste tijd.

Laten al uw schepselen U loven, HEER,
en uw getrouwen U prijzen.

Laten zij getuigen van de luister van uw koningschap,
spreken over uw machtige werken.

Allen zien hoopvol naar U uit, U geeft voedsel, op de juiste tijd.

Allen zien hoopvol naar U uit,
U geeft voedsel, op de juiste tijd.
Gul is uw hand geopend,
U vervult het verlangen van alles wat leeft.

Allen zien hoopvol naar U uit, U geeft voedsel, op de juiste tijd.

...

Rechtvaardig is de HEER in alles wat Hij doet,
heel zijn schepping blijft Hij trouw.
Allen die Hem aanroepen is de HEER nabij,
die Hem roepen in vast vertrouwen.

Allen zien hoopvol naar U uit, U geeft voedsel, op de juiste tijd.

Tussenzang

Tweede lezing uit de brief aan de Efeziërs (Ef. 4:1-6)

Broeders en zusters, ik, die gevangenzit omwille van de Heer,
vraag u dringend de weg te gaan
die past bij de roeping die u hebt ontvangen:
wees altijd nederig, zachtmoedig en geduldig,
en verdraag elkaar uit liefde.
Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede
de eenheid te bewaren die de Geest u geeft:
één lichaam en één geest,
zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping,
één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen,
die boven allen, door allen en in allen is.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Johannes (Joh. 6:1-15)

Daarna ging Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea (ook wel het Meer van Tiberias genoemd).

Een grote menigte mensen volgde Hem, omdat ze gezien hadden welke tekenen Hij bij zieken verrichtte.

Jezus ging de berg op, en ging daar met zijn leerlingen zitten. Het was kort voor het Joodse pesachfeest.

Toen Jezus om zich heen keek en zag dat die menigte naar Hem toe kwam, vroeg Hij aan Filippus:

‘Waar kunnen we brood kopen om deze mensen te eten te geven?’

Hij vroeg dat om Filippus op de proef te stellen, want zelf wist Hij al wat Hij zou gaan doen.

Filippus antwoordde:

‘Zelfs tweehonderd denarie zou niet voldoende zijn om iedereen een klein stukje brood te geven.’

Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei:

‘Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?’

Jezus zei: ‘Laat iedereen gaan zitten.’

Er was daar veel gras, en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mensen.

Jezus nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten.

Hij gaf hun ook vis, zo veel als ze wilden.

Toen iedereen volop gegeten had zei Hij tegen zijn leerlingen:

‘Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.’

Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten.

...

Toen de mensen het teken zagen dat Hij verricht had,
zeiden ze: 'Hij moet wel de profeet zijn
die in de wereld zou komen.'

Jezus begreep dat ze Hem wilden dwingen mee te gaan,
om Hem dan tot koning uit te roepen.

Daarom trok Hij zich terug op de berg, alleen.